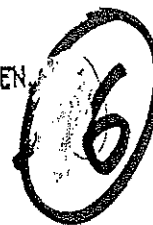

1. APR. 2010 15:53 PARGE BRU

NR. 110

P. 2/16

WIJ, ALBERT II, KONING DER BELGEN
Aan allen die nu zijn
en hierna wezen zullen,
doen te weten :

Nr. van het arrest: 1404

KI/Folio: 821

ARREST VAN HET HOF VAN BEROEP
TE BRUSSEL
KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING

Gezien het voor eensluidend afschrift van het dossier van de Federale
Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Afdeling Directie
Vreemdelingenzaken, inzake :

[REDACTED], geboren te Kirkuk (Irak) in 1986, van Irakese nationaliteit,
verblijvende in het centrum voor illegalen te Steenokkerzeel, Tervuursesteenweg,
300,

vreemdeling, bijgestaan door Meester Z. Chihaoui, advocaat aan de balie van
Brussel;

Aangezien de vreemdeling de Nederlandse taal niet machtig is, stelt de
voorzitter aan als tolk, mevrouw [REDACTED], wonende
te [REDACTED] die de eed aflegt: "Ik zweer dat
ik trouw het gezegde zal vertalen, dat moet overgebracht worden aan degenen die
een verschillende taal spreken";

Gezien de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste
aanleg te Brussel van 16 maart 2010 waarbij beslist werd bij toepassing van
de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied,
het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de
maatregel van vrijheidsberoving, genomen op 4 maart 2010 door de
Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in toepassing van artikel 29
alineea 2 van voormelde wet, te handhaven;

Gezien het hoger beroep door de raadsman van de vreemdeling ingesteld
op 17 maart 2010;

Gehoord het verslag gedaan aan de kamer van inbeschuldigingstelling op
31 maart 2010 door mevrouw A. Lindemans, substituut Procureur-generaal,
en gezien haar advies strekkende tot het ontvankelijk doch ongegrond
verklaren van het hoger beroep;

[REDACTED] 1

1. APR. 2010 15:53

PARGE BRU

NR. 110

P. 3/16 821

Parket bij het Hof van Beroep te Brussel
Paleis van Justitie
Poelaertplein 1
1000 Brussel

ref. 2010/PGB/000 325
2010/KC35/000 037

Advies van het Openbaar Ministerie

De Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Brussel,

Gezien het voor éénsluitend afschrift van het dossier van de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake

[REDACTED], geboren te Kirkuk (Irak) op 00.00.1986, van Irakese nationaliteit, thans opgesloten in het Centrum voor illegalen te Steenokkerzeel Tervuursesteenweg 300;

Gezien de beschikking van de Raadkamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van Brussel op datum van 16.03.2010 waarbij beslist werd bij toepassing van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de maatregel van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid te handhaven ;

Gezien het hoger beroep ingesteld door de raadsman van verzoeker op 17.03.2010;

Het hoger beroep is ontvankelijk.

TEN GRONDE

1) voorgaanden

Verzoeker dient op 12 december 2006 een asielaanvraag in bij de Zweedse overheden; nadat deze hem geweigerd is wordt hij vanuit Zweden naar Irak gerepatriëerd op 12 februari 2009;

Op 5 november 2009 wordt betrokkene door de Duitse overheden overgedragen aan België op grond van de overeenkomst tussen de Benelux en Duitsland van 17 juni 1966, nadat hij op 25 oktober 2009 in Duitsland was aangetroffen op een trein komende van Parijs zonder de vereiste documenten;

Er wordt hem dezelfde dag een bevel betekend om het grondgebied te verlaten met een beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving op grond van art.7 eerste, tweede en derde lid van de Vr.wet;

Op 6 november 2009 dient verzoeker een asielaanvraag in bij de Belgische overheden; Daarop wordt hem een nieuwe beslissing van 9 november 2009 betekend tot het vasthouden in een welbepaalde plaats op grond van art.74/6, §1bis, 12° Vr. wet; Uit vergelijkend onderzoek van de vingerafdrukken wordt vastgesteld dat hij reeds door de Griekse overheden geïdentificeerd werd op 1 juli 2009;

2 Blad

1. APR. 2010 15:53

PARGE BRU

NR. 110

P. 4/16 821

Conform de geldende regelgeving wordt op 13 november 2009 een overnameverzoek verstuurd naar Griekenland; gezien binnen de gesteld termijn van Griekenland geen antwoord wordt bekomen is Griekenland verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvraag van betrokkene (art.18.7 van de Dublinverordening);
Griekenland wordt hiervan op 17 december 2009 op de hoogte gesteld;
Op 22 december 2009 wordt verzoeker een beslissing betekend tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats op grond van art.51/5.53, vierde lid van de Vr.wet;
Tegen de beslissing tot weigering van verblijf wordt op 6 januari 2010 een beroep ingesteld tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;
De repatriëring wordt voorzien voor 5 januari 2010; gezien betrokkene weigert te vertrekken wordt hem dezelfde dag een maatregel van heropsluiting betekend met toepassing van art. 27 Vr.wet;
Een nieuwe poging tot repatriëring is voorzien op 25 januari 2010 maar wordt geannuleerd gelet op de lopende procedure;
Op 4 maart 2010 wordt aan verzoeker een nieuwe beslissing betekend tot verlenging van de opsluiting met toepassing van art. 29, tweede lid van de Vr.wet;
Dit is de bestreden beslissing.

2) in rechte

Verzoeker haalt één middel aan : schending van art.3 E.V.R.M.;

Verzoeker betwist niet de motivering van de detentiemaatregel van 04.03.2010; deze is inderdaad afdoende gemotiveerd gezien zij verwijst naar de juridische basis (art.29, tweede lid Vr.W) en naar het concrete gegeven dat verzoeker niet binnen twee maand van zijn aanhouding het grondgebied van een ander land heeft kunnen betreden (art 29, eerste lid Vr.wet) ;

De maatregel tot verlenging van de opsluiting is tevens genomen nadat aan de voorwaarden in art 29, tweede lid Vr.wet is voldaan;

De bestreden maatregel wordt door verzoeker onwettig geacht omdat ze zou beogen een onwettige verwijderingsmaatregel uit te voeren

De vaste rechtspraak van de Raad van State stelt dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig moeten zijn om aan te nemen dat verzoeker in het land waarheen hij mag worden teruggeleid , een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Indien hij aanvoert dat hij een dergelijk ernstig en reëel risico loopt, moet hij deze beweringen staven met een begin van bewijs. De eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op art.3 E.V.R.M.

In casu blijft verzoeker in gebreke voor het aanbrengen van concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten.

Verzoeker stelt in het algemeen dat er geen garantie is dat hij een asielaanvraag in Griekenland zal kunnen indienen en dat, voor zover dit hem lukt, de kans reëel is dat hij er hoe dan ook (in detentie of niet) in onaanvaardbare en mensonterende omstandigheden zal moeten leven;

1. APR. 2010 15:53 PARGE BRU

NR. 110

P. 5/16 821

Hij verwijst hiervoor naar meerdere rapporten van internationale organisaties waaruit blijkt dat Griekenland in het verleden de Conventie van Genève niet eerbiedigde.

De stelling van verzoeker is echter niet onderbouwd met concrete gegevens met betrekking tot zijn persoon.

Verzoeker stelt dat hij in zijn land van herkomst ernstig gevaar voor zijn leven riskeert, maar licht dit niet concreet toe in zijn verzoekschrift;

In zijn verklaring van 13.11.2009, bij het indienen van zijn asielaanvraag, stelt hij nooit gearresteerd te zijn geweest, noch veroordeeld; hij was evenmin actief in een organisatie; hij zegt wraakacties te vrezen omdat zijn vader behoorde tot de Baat - partij;

Hij maakte tijdens zijn verhoor geen melding van eventuele mensonterende behandelingen die hij zou hebben ondergaan tijdens zijn verblijf in Griekenland;

De beslissing tot weigering van verblijf van 22 december 2009 is uitvoerig gemotiveerd; Enerzijds wordt verwezen naar het gegeven dat verzoeker op illegale wijze Griekenland was binnengekomen en dat zijn vingerafdrukken er werden genomen op 01.07.2009, reden waarom de terzake geldende Dublinverordening van 18.02.2003 wordt toegepast;

Anderzijds worden de redenen aangegeven waarom de behandeling van de asielaanvraag van verzoeker niet aan België toekomt, maar wel aan Griekenland; Tevens wordt melding gemaakt van de wijze waarop de opvang van asielzoekers is georganiseerd in Griekenland en dat in iedere geval de Griekse autoriteiten minstens vijf werkdagen op vooraf in kennis zullen worden gesteld van de overdracht van betrokkene zodat aangepaste opvang kan worden voorzien;

De bestreden beslissing voldoet derhalve aan de bij de wet gestelde voorwaarden

De onderzoeksgerechten moeten nagaan of de tegen de vreemdeling genomen maatregel tot vrijheidsberoving of tot verwijdering van het grondgebied overeenkomstig de wet is genomen, zonder uitspraak te mogen doen over de opportuniteit ervan, overeenkomstig art.72, tweede lid, van voormelde wet.

Gelet op de artikelen 29, 51/5, 71 en 72 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 30 van de Wet van 20 juli 1990 op de voorlopige hechtenis, artikel 211bis van het Wetboek van strafvordering en de artikelen 11, 12, 13, 24, 31 tot 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken,

Brengt bij het Hof van Beroep, Kamer van Inbeschuldigingstelling, het advies uit dat het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond is.

Gedaan te Brussel op 24 maart 2010

voor de Procureur-generaal,

A. LINDEMANS

1. APR. 2010 15:53

PARGE BRU

NR. 110

P. 6/16 821

Gezien het ontvangstbewijs van de faxberichten verzonden op 25 maart 2010 aan de vreemdeling via de directeur van het gesloten centrum voor illegalen te Steenokkerzeel, aan zijn raadsman, evenals aan de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid of zijn afgevaardigde, om te verschijnen op de zitting van 31 maart 2010;

* * * * *

Gehoord op deze zitting:

- Meester A. De Men, advocaat aan de balie van Gent, in haar middelen namens de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid; zij legt een conclusie en een dossier neer;
- Meester Z. Chihaoui, advocaat aan de balie van Brussel, in zijn middelen namens de vreemdeling; hij legt een conclusie en twee stukken neer;

1. Het hoger beroep, regelmatig naar de vorm en ingesteld binnen de wettelijke termijn, is ontvankelijk.

2. Betrokkene heeft op 6 november 2009 een asielaanvraag ingediend in België.

De Griekse autoriteiten zijn verantwoordelijk om kennis te nemen van de asielaanvraag in toepassing van artikel 18.7 van de Dublinconventie, bij gebrek aan antwoord op het overnameverzoek dat hen door de Belgische autoriteiten werd gestuurd op 13 november 2009.

Op 22 december 2009 werd aan betrokkene een beslissing betekend tot welgering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats, in toepassing van artikel 51/5, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

Op 5 januari 2010 werd een poging tot repatriëring ondernomen, datum waarop de vreemdeling het voorwerp heeft uitgemaakt van een nieuwe maatregel van vrijheidsberoving, ditmaal op grond van artikel 27, alinea 3 van de wet van 15 december 1980.

1. APR. 2010 15:53

PARGE BRU

NR. 110

P.

7/16

821

Op 14 januari 2010 heeft de raadkamer te Brussel het verzoek van betrokkene tot in invrijheidstelling ontvankelijk en gegrond verklaard en zijn invrijheidstelling bevolen.

Bij arrest van 28 januari 2010 heeft de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Brussel het hoger beroep van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid ontvankelijk doch ongegrond verklaard, de bestreden beschikking bevestigd en de onmiddellijke invrijheidstelling van de vreemdeling bevolen.

Bij arrest van 2 maart 2010 heeft het Hof van Cassatie het Cassatieberoep van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid gegrond verklaard, het arrest van 28 januari 2010 van de Kamer van Inbeschuldigingstelling vernietigd en de zaak verwezen naar het Hof van beroep te Brussel, Kamer van Inbeschuldigingstelling, anders samengesteld.

Op 4 maart 2010 heeft de vreemdeling het voorwerp uitgemaakt van een beslissing tot verlenging van opsluiting in toepassing van artikel 29, alinea 2 van de wet van 15 december 1980, op grond van de overweging dat de vrijheidsberovende maatregel van 5 januari 2010 genomen in toepassing van artikel 27, alinea 1 en 3 verstrijkt op 4 maart 2010.

Bij arrest van 16 maart 2010 heeft het Hof van Beroep te Brussel, Kamer van Inbeschuldigingstelling, anders samengesteld, het hoger beroep tegen de vrijheidsberovingsmaatregel van 5 januari 2010 zonder voorwerp verklaard gelet op de beslissing van verlenging van 4 maart 2010.

Laatstvermelde beslissing is de bestreden maatregel waarvan het Hof van Beroep, Kamer van Inbeschuldiging, thans is gevat.

3. De vreemdeling stelt dat hij dient vrijgelaten te worden omdat een overdracht naar Griekenland een risico op schending van artikel 3 EVRM inhoudt.

De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid houdt voor dat nu de thans bestreden maatregel van 4 maart 2010 slechts een verlenging betreft van de opsluiting waartoe eerder reeds werd beslist, de Kamer van Inbeschuldigingstelling enkel kan nagaan of de bepaling van artikel 29 van de Vreemdelingen wet is nageleefd zonder de eerder genomen beslissing tot opsluiting met het oog op de verwijdering naar Griekenland te kunnen beoordelen.

1. APR. 2010 15:54

PARGE BRU

NR. 110

P 8/16 821

Ondergeschikt, meent de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid dat het risico op een schending van artikel 3 EVRM in hoofde van de heer [REDACTED] geenszins aannemelijk wordt gemaakt.

4. De wettigheid van de vrijheidsberovingsmaatregel kan worden beoordeeld in het licht van de doelstelling die zij nastreeft (artikel 72, lid 2 van de wet van 15 december 1980 en vergelijk Cass. 23 november 1994, AR 94 1294 F), zijnde in casu nog steeds de verwijdering van de vreemdeling naar Griekenland met het oog op de behandeling door de Griekse autoriteiten van zijn asielaanvraag.

Ook al betreft de thans betwiste maatregel van 4 maart 2010 de loutere verlenging van de maatregel van 5 januari 2010, toch moet de Kamer van Inbeschuldigingstelling vaststellen dat de wettigheid van de eerder genomen maatregel, waarover geen definitieve uitspraak werd gedaan, noodzakelijkerwijze een invloed zal hebben op de wettigheid van de verlenging.

Immers, zowel de Raadkamer als de Kamer van Inbeschuldigingstelling hebben de vrijheidsberovingsmaatregel van 5 januari 2010 genomen in toepassing van artikel 27 van de vreemdelingenwet onwettig verklaard wegens schending van artikel 3 EVRM.

Het arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling werd weliswaar vernietigd door het Hof van Cassatie, maar er volgde geen uitspraak ten gronde over de wettigheid van de maatregel van 5 januari 2010 vermits de Kamer van Inbeschuldigingstelling, anders samengesteld en waarnaar de zaak werd verwezen, diende vast te stellen dat het hoger beroep van de staatssecretaris tegen de maatregel van 5 januari 2010 zonder voorwerp was geworden gelet op de nieuwe en thans bestreden maatregel van 4 maart 2010.

Hieruit volgt dat de Kamer van Inbeschuldigingstelling bevoegd is om de wettigheid van de verlenging van 4 maart 2010 te beoordelen in het licht van de doelstelling die zij blijft nastreven, zijnde zoals hoger gezegd een verwijdering van de vreemdeling naar Griekenland.

5. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

[REDACTED] 4

1. APR. 2010 15:54

PARGE BRU

NR. 110

P.

9/16

821

Aangaande de bewijsvoering verwijst het hof, kamer van inbeschuldigingstelling, naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens o.m. het arrest nr. 9033 d.d. 17 juli 2008 gewezen op het verzoekschrift nr. 25904/07 inzake NA tegen Verenigd Koninkrijk.

Krachtens deze rechtspraak moet betrokkene, om te genieten van de bescherming van artikel 3 EVRM, aantonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of mensonterende behandelingen.

Diegene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs.

6. In casu brengt de vreemdeling naar genoegen van recht het begin van bewijs bij dat hij behoort tot een kwetsbare groep en dat die kwetsbare groep op systematische wijze wordt onderworpen aan foltering of mensenonterende behandelingen.

Het hof, kamer van inbeschuldigingstelling, verwijst desbetreffend naar de pertinente motivering op pagina's 4 t.e.m. 16 van de conclusie van de vreemdeling waaruit blijkt dat het gevaar reëel is dat indien hij, als asielzoeker, naar Griekenland wordt doorverwezen in toepassing van de Dublinconventie, hij aan behandelingen zal worden onderworpen die in strijd zijn met artikel 3 EVRM.

Verder vermeldt het Hof, Kamer van Inbeschuldigingstelling, dat Griekenland onlangs tot tweemaal toe veroordeeld werd door het EHRM wegens schendingen van art.3, 5§1 en 5§4 van het EVRM jegens een asielzoeker.

Bij het arrest nr. 10477 d.d. 11 juni 2009 verzoekschrift nr. 53541/07 inzake S.D. t. Griekenland, oordeelde het Europees Hof dat de detentievoorwaarden van de verzoeker als vluchteling en asielzoeker, gekoppeld aan de overdreven duur van de hechtenis, als een vernederende behandeling dienden aanzien te worden.

1. APR. 2010 15:54

PARGE BRU

NR. 110

P 10/16 821

In dat arrest verwijst het Europees Hof uitdrukkelijk naar diverse Griekse en internationale documenten betreffende de omstandigheden waarin de asielzoekers in Griekenland worden gedefinieerd, namelijk:

- het verslag van de bemiddelaar van de Republiek d.d. 29 oktober 2007 ingevolge zijn bezoek aan de grensposten van Thracië, meer bepaald van Soufli;
- de brief d.d. 12 december 2008 van het hoofd van het Griekse bureau van het Hoog Commissariaat voor Vluchtelingen, waarin gewag wordt gemaakt van de detentievoorwaarden in het detentiecentrum van de grenspost van Soufli op het ogenblik van zijn bezoeken in april en september 2008;
- de vaststellingen van het Comité tegen folteringen ingevolge zijn bezoek aan het detentiecentrum voor vreemdelingen van Attika (Petrou Rali) in februari 2007;
- de uittreksels van het rapport van de Commissaris voor de Rechten van de Mens van de Raad van Europa, ingevolge zijn bezoek aan Griekenland van 8 tot 10 december 2008 (toezichtpost van de grenspolitie van Ferres, detentiecentrum voor migranten in illegale situatie te Kyprinos en ondermijnde zone van het departement Evros);
- het rapport van Human Rights Watch van november 2008 dat het detentiecentrum van de grenspost van Soufli beschrijft.

Bij het arrest nr. 11200 d.d. 26 november 2009 verzoekschrift nr. 8256/07 inzake TABESH t. Griekenland, besliste het Europees Hof dat de detentie van de verzoeker gedurende drie maanden in de lokalen van de onderdirectie van de politie van vreemdelingen van Thessaloniki, met het oog op de uitwijzing, eveneens als een vernederende behandeling diende beschouwd te worden.

In dat arrest van 26 november 2009, neemt het Europees Hof de interne en internationale verslagen in overweging die het als pertinent beschouwt met betrekking tot de detentievoorwaarden in de lokalen van de politie, namelijk:

- het verslag van de bemiddelaar van de Republiek van 11 mei 2007, ingevolge zijn bezoek van 15 tot 16 maart 2007 aan de onderdirectie van de politie van Thessaloniki;

1. APR. 2010 15:54

PARGE BRU

NR. 110

11/16 021

- het 12de algemeen rapport van de activiteiten van het Europees Comité ter voorkoming van foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen van 3 september 2002, volgens hetwelk de detentie, door de politie, van relatief korte duur zou moeten zijn en zou moeten beantwoorden aan een aantal elementaire materiële voorwaarden;
- de vaststellingen van bovenvermeld Comité naar aanleiding van zijn bezoek, in 2007, aan 24 politieposten en detentiecentra voor vreemdelingen;
- de vaststellingen van het Comité ingevolge zijn bezoek aan de politieposten en detentiecentra voor vreemdelingen in 2008, o.m. in de lokalen van de onderdirectie van de politie voor vreemdelingen van Thessaloniki.

De ernstige tekorten van de Griekse autoriteiten inzake asielbeleid, waarvan o.m. sprake in bovenvermelde arresten van het EHRM, zijn duidelijk het gevolg van belangrijke structurele nalatigheden die een groot aantal andere gedetineerde vreemdelingen, dan deze waarvan sprake in de twee dossiers waarover het Europees Hof uitspraak heeft gedaan, in dat land betreffen.

Bewijs hiervan is het grote aantal verslagen die in overweging worden genomen door het EHRM uitgaande van verschillende instanties, welke bezwaarlijk kunnen bestempeld worden als lichtzinnig of onbevoegd, die telkens gewag maken van dezelfde nalatigheden op verschillende plaatsen.

7. De Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid stelt dat Griekenland vermoed wordt alles in het werk te stellen om zich aan de Europese regelgeving te onderwerpen en dat zij - zeker het voorbije anderhalve jaar - een heel aantal praktische maatregelen heeft genomen om te garanderen dat de Europese regelgeving daadwerkelijk geïmplementeerd wordt op het terrein, zodat de situatie zoals beschreven in bovenvermelde arresten en verslagen niet meer actueel zou zijn (stukken 5a, 5b en 5c van zijn dossier).

1. APR. 2010 15:54

PARGE BRU

NR. 110

12/16

821

Desbetreffend stelt het hof, kamer van inbeschuldigingstelling, vast:

- stuk 5a: het is niet duidelijk van welke Griekse instantie deze nota uitgaat; zij verwijst niet naar recente maatregelen en is trouwens zelf niet gedagtekend;

- stuk 5b: dit document betreft een éézijdig verslag d.d. 26 februari 2009 van de Griekse politie en bevat evenmin het bewijs van precieze en recente maatregelen die Griekenland zou hebben genomen;

- stuk 5c: betreft de opmerkingen van de Griekse regering zelf in de procedure hangende voor het EHRM op het verzoekschrift nummer 49950/08 inzake MIRZAE tegen België en houdt geen bewijs in van een verbetering op het terrain; het EHRM heeft trouwens de uitwijzing van genoemde MIRZAE, zoals van andere asielzoekers en vluchtelingen, geschorst;

Anderzijds zijn de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, stukken 11 t.e.m. 14 van het dossier van de Staatssecretaris, niet bindend voor de hoven en rechtbanken.

De Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid slaagt er dus niet in het begin van bewijs dat door de vreemdeling wordt geleverd overeenkomstig de rechtspraak van het EVRM (hoger geciteerd arrest inzake NA tegen het Verenigd Koninkrijk) te weerleggen.

Integendeel, het recentste UNHCR-rapport van december 2009 over het asielbeleid in Griekenland bevestigt dat de tekortkomingen inzake asielbeleid nog niet weggewerkt zijn.

Bij wijze van conclusie (p. 21 van het rapport), roept de UNHCR de lidstaten op om nog steeds geen overdrachten naar Griekenland uit te voeren in het kader van de Dublin II-verordening en om in deze gevallen de asielaanvragen zelf te behandelen overeenkomstig artikel 3 (2) van deze verordening.

Op 10 maart 2010 is de commissaris voor de rechten van de mens van de Raad van Europa tussengekomen in 14 procedures die gevoerd worden tegen Griekenland voor het EHRM.

M. Bied

1. APR. 2010 15:54

PARGE BRU

NR. 110

13/16

821

Hij besluit (p. 10 van de tussenkomst) dat de asielprocedure en de detentievoorwaarden van de asielzoekers in Griekenland in de huidige stand van zaken niet in overeenstemming zijn met de internationale en Europese regels inzake rechten van de mens.

Op 22 maart 2010 heeft Amnesty International een nieuw verslag uitgebracht over de tekorten van de asielprocedure en de detentievoorwaarden van asielzoekers in Griekenland.

De hoger vermelde objectieve vaststellingen weerleggen het vermoeden dat Griekenland alles in het werk stelt om de Europese regelgeving op het terrein te implementeren.

In concreto dient te worden vastgesteld dat er een aan de zekerheid grenzende waarschijnlijkheid bestaat dat de vreemdeling aan dergelijke, in strijd met artikel 3 EVRM detentievoorwaarden, zal worden onderworpen indien hij naar dat land wordt doorverwezen.

Uit alles wat voorafgaat blijkt dat de betwiste vrijheidsberovingsmaatregel van 4 maart 2010, genomen om de overdracht van appellant naar Griekenland door de Belgische Staat te verzekeren, onverenigbaar is met artikel 3 EVRM en derhalve onwettig is.

Gelet op de artikelen:

7, 27, 29, 51, 71 en 72 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

30 van de wet van 20 juli 1990 op de voorlopige hechtenis;

11, 12, 13, 16, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

1. APR. 2010 15:54

PARGE BRU

NR. 110

P

14/16

821

OM DEZE REDENEN,
HET HOF,
KAMER VAN INBESCHULDIGINGSTELLING,

Rechtsprekend na tegenspraak;

Ontvangt het hoger beroep;

Verklaart het gegrond;

Doet de bestreden beschikking teniet, en opnieuw rechtdoend;

Beveelt de onmiddellijke invrijheidstelling van de vreemdeling;

Laat de kosten van onderhavige procedure ten laste van de Staat;

De rechtspleging is verlopen met gesloten deur;

Op de zitting werd uitsluitend de Nederlandse taal gebruikt, behalve voor wat betreft het vertaalde gedeelte.

[REDACTED] 10

13 Blad

1. APR. 2010 15:54

PARGE BRU

NR. 110

P 15/16

821

Gedaan te Brussel, op 1 april 2010,

De heer Vermylen,
De heer Van Lierde,
Mevrouw De Ruydts,
De heer Houbert,

Voorzitter,
Raadsheer,
Raadsheer,
Griffier,

(goedgekeurd de doorhaling van lijnen en woorden)

Houbert

De Ruydts

Van Lierde

Vermylen

Centre fermé de Vottem
Rue Vise Voie 1
4041 Herstal

Refuse de signer

Karine GRANDMAIRE
Assistante sociale

Marie HERMAN
Attache residents

11 02 AVR. 2010

à 10h45

14 Blad